

FUNDACJA
IM. SEWERYNA
KRAJEWSKIEGO

„Uciekaj moje serce”

Seweryn Krajewski, Agnieszka Osiecka

Gdzieś w hotelowym korytarzu krótka chwila
Splecione ręce gdzieś na plaży, oczu błysk,
Wysłany w biegu krótki list,
Stokrotka śniegu, dobra myśl
To wciąż za mało, moje serce, żeby żyć

Uciekaj skoro świt
Bo potem będzie wstyd
I nie wybaczy nikt
Chłodu ust twych

Deszczowe wtorki, które przyjdą po
niedzielach
Kropelka żalu, której winien jesteś ty
Nieprawda że tak miało być
Że warto w byle pustkę iść
To wciąż za mało, moje serce, żeby żyć

Uciekaj skoro świt
Bo potem będzie wstyd
I nie wybaczy nikt Chłodu
ust, braku słów...

Uciekaj skoro świt
Bo potem będzie wstyd
I nie wybaczy nikt
Chłodu ust twych